

T. EMLAK BANKASI ATAŞEHİR ANAOKULU REHBERLİK SERVİSİ

Ebeveyn Çocuk İlişkisinde Oyunun Önemi

Oyun, çocuklara fiziksel ve zihinsel beceri edinme fırsatı sunar. Sallanma, zıplama ve koşma gibi hareketli oyunlar çocukların motor becerilerini, beden hâkimiyetlerini, güçlerini, dayanıklılıklarını geliştirmelerine ve beyin gelişimi için önemli olan duyuşal deneyimi kazanmalarına yardımcı olur. (Caplan, 1973)

Çocukların öğrenmeleri beklenen akademik becerilerin çoğu uygun materyallerle oynayarak kazanabilir. Yapbozlar, şekil eşleştirme oyunları ve el becerilerine yönelik diğer oyunlar çocukların akıl yürütme, sayma, okuma, sınıflandırma, ellerini kullanma ve kurgulama becerilerini geliştirmelerine yardımcı olur. Çocuklar mantıksal düşünme becerilerini kullanmaktan ve kurallarla kendi oyunlarını yaratmaktan büyük zevk alırlar.

Oyunun üç ana işlevi vardır. Birincisi çocukların yeni beceri ve yetenekler edinmelerine, ikincisi edindikleri bilgiyi anlamalarına ve özümsemelerine olanak sağlamaktır. Üçüncüsü ise yaşadıkları travmatik deneyimlerle başa çıkmalarına yardımcı olmaktadır.

Erken çocukluk döneminde oyun, hem öğrenmenin en temel yöntemidir hem de sağaltıcı bir etkinliktir. Çocukların terapisinde kullanılan yöntemlerden biri de oyun terapisi. Bu yöntemde çocuğun oyuncaklarla dolu bir odada sıcak ve ilgili bir terapistin yanında rahatça oynamasına izin verilir ve bu şekilde çocuğu rahatsız eden deneyimlerin dışı vurulması sağlanabilir. Çocuğun bir şekilde incinmesine ya da kayıp, korku, kafa karışıklığı, hayal kırıklığı yaşamasına neden olan deneyimlerin yansımaları hayali oyunlarda yer alır. Ve oyunda acı veren duygularını gülerek, ağlayarak, konuşarak boşaltması için gerekli araçlar vardır. Araştırmacılarca anne babaların evde çocukları için son derece etkin birer oyun terapisti olabilecekleri de saptanmıştır.

Birçok çocuk konuştuğu ve iletişim kurduğu bir oyun arkadaşı yaratır. Hayali arkadaşlar çocuklarının gerçeklikle bağının kopmakta olduğunu düşünen ebeveynleri endişelendirebilir. Yetişkinlerde bu tür davranışlar endişe nedeni olsa da çocuklarda bu durum son derece normaldir ve sağlıklı olduğunun göstergesidir. Hayali okul arkadaşı olan çocukların bu tür arkadaşı olmayan çocuklardan daha az saldırgan oldukları ve işbirliğine daha açık oldukları, daha çok güldükleri, konsantrasyon yeteneklerinin daha yüksek olduğu, daha az sıkıldıkları ve dil becerilerinin daha gelişkin olduğu saptanmıştır.

Bir çocuk genellikle mutlu, sağlıklı ve aktif görünüyorsa ve başka çocuklarla birlikte olmaktan keyif alıyorsa hayali arkadaşının olup olmaması endişeye yol açmamalıdır.

Anne babalar çocuklarının oyunlarına katılabilir ve onlara yardımcı olabilirler. Çocuğu izlemek, yorumlarını dinlemek ve yanıtlamak etkinliklerinin kabul edilip onaylandığını hissetmesini sağlar. Çocukla oynamaya hevesli bir yetişkin onun hayal dünyasına girebilmesi ve oluşturduğu yapıda bir oyun arkadaşı olabilmesi oldukça yararlıdır.

Çocuklarla etkileşim halindeyken içimizden onları yönlendirmek gelebilir. Bu istek kimi zaman kabul edilebilir ama çoğunlukla yapacakları etkinlikleri son derece iyi düşünebildikleri için oyunlarda yönlendirilmeye ihtiyaçları yoktur. Yetişkinlerin çok fazla yönlendirmesi çocukları inisiyatif almaktan mahrum bırakabilir ve onlara ne yapması gerektiğini söyleyen ebeveynlere bağımlı hale getirebilir.

Çocuđunuzla oynarken gülmenin önemini unutmayın. Birlikte gülmek gerginlikleri ve korkuları alır ve ebeveyn ve çocuk arasındaki bağı güçlendirir.

KAYNAKÇA

SOLTER, Aletha J. Oyun Oynama Sanatı
Blair, Linda Mutlu Çocuk